

[Helge Adam Møller]

Et par enkelte bemærkninger til hr. Tom Behnke, der siger, at han ikke kan lide, at Det Konservative Folkeparti foregøbler vælgerne og offentligheden, at vi har en helt anden holdning i dag, end da vi havde regeringsansvaret. Det har vi ikke, og jeg er også sikker på, at hr. Tom Behnke, hvis han tænker rigtigt efter, vil give mig ret i, at det havde vi ikke. Det er da rigtigt, at vi har stemt for den nuværende udlændingelov og den, der gjaldt før, og den, der gjaldt før igen. Men hvis vi nu bare går tilbage til den sidste ændring fra juni 1992, var det jo sådan, at den daværende justitsminister fremlagde et katalog over, en klar holdning til, hvad de daværende regeringspartier mente der burde ændres. Det havde vi en stor debat om her, en redegørelsesdebat i Folketinget, og det viste sig, at der var 2-3 af de forslag, som det var helt umuligt at få igennem i Folketinget. Så fremsatte ministeren et lovforslag, hvor han havde barberet de ting væk, der var helt uantagelige for det store flertal. Vi fik omkring 80 pct. eller måske 85 pct. af lovforslaget igennem, men der var stadig væk 3-4 punkter, som var god konservativ politik og Venstrepolitik, som vi ikke fik flertal for.

Det betyder da ikke, at vi ikke stadig væk går ind for det, der stod i det oprindelige oplæg; men det var der bare ikke flertal for. Og det er vel dér, vi adskiller os – i hvert fald på ét blandt andre områder – fra Fremskridtspartiet. For jeg har altid opfattet Fremskridtspartiet som – måske lidt firkantet sagt – et alt eller intet-parti. Og når man er det, får man normalt intet. Og dér er vores holdning altså en anden. Vi tror på det samarbejdende folkestyre, vi tror på, at det enkelte parti kan lægge ideer og tanker frem og så kæmpe og arbejde for at få mest muligt igennem. Og vi anerkender også, at vi så tit kun får halvdelen, nogle gange måske kun en tredjedel af vores ideer og tanker igennem. Men det synes vi er rigtigere end intet at få igennem. Og vi kan så stadig i den kommende valgkamp gå ud og sige, hvad det var, vi ikke fik igennem, og hvad vi stadig væk ønsker at arbejde for.

Så til sidst: Hr. Tom Behnke taler om, at det jo ikke er så let ved et almindeligt valg at gå ud og stemme for det enkelte parti, for der kan være så mange holdninger, der er afgørende for, om man nu stemmer på det ene eller det andet parti. Derfor ville det være godt med en

folkeafstemning om eksempelvis udlændingepolitik eller Storebæltsbroen, sagde hr. Tom Behnke. Men dér har vi jo forskellen. Jeg mener, at en folkeafstemning om eksempelvis Storebæltsbroen ville være forholdsvis let at lave, for det er klart: Ja – så får man en bro eller en tunnel, nej – så får man det ikke. Man kan også lave en folkeafstemning om: Skal vi have kvindelig værnepligt, ja eller nej? Det er et enkelt tema.

Men udlændingepolitikken består altså af – ja, her er nævnt 6 temaer, jeg kan da godt opstille 25 mere, og til de fleste af temaerne kan der stilles 10, 15, måske 20 forskellige ændringsforslag, afhængig af om det bliver ja eller nej. Derfor er det altså ikke en ting, det er så enkelt at gå ud og lave en folkeafstemning om, og derfor afviser vi lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Det, jeg forsøgte på at give udtryk for over for hr. Helge Adam Møller, var, at det, der er forskellen, er holdning i forhold til handling hos Det Konservative Folkeparti, alt efter om man sidder i regering eller man ikke gør. Det er dér, den store forskel ligger. Der har været flere lejligheder, hvor Det Konservative Folkeparti kunne have taget nogle af disse spørgsmål op. Der har været tilfælde, hvor regeringen har været i mindretal, og hvor et flertal uden om regeringen har tromlet noget igennem – vi kunne f.eks. nævne palæstinensersærlovgivningen – og hvor regeringen kunne have gjort det til et kabinetsspørgsmål og sagt: Det vil vi ikke være med til, så må vi spørge vælgerne, hvad de mener. Og jeg er sikker på, at der sidder endda rigtig mange konservative vælgere ude omkring, som den dag i dag ærgrer sig over, at man blot fik et regeringsskifte og ikke et folketingsvalg i vinter.

Lad mig så tage blot et enkelt eller to af de spørgsmål, der bliver stillet i forslaget her, for ligesom at illustrere, at dette ikke er, som de forskellige ordførere nærmest har givet udtryk for, at der hverken er hoved eller hale i noget som helst af dette her. Spørgsmål 1 lyder: Bør udenlandske statsborgeres valgret og valgbarhed ved kommunale valg afskaffes? Det kan der da svares ja eller nej til, fuldstændig lige så nemt som man kan stemme ja eller nej til en Storebæltsbro. Det vil der da ikke være noget til hinder for. Eller: Bør udenlandske statsbor-